

PROSLOVNA NAPOMENA

U Matičinu kulturnom dvotjedniku *Vijencu* od 10. siječnja 2013. do 24. lipnja 2015. godine vodio sam kritičarsku kolumnu *Pogled iz Dubrave*. U njoj sam objavio 53 eseja o hrvatskome pjesništvu. Najčešće su to bili tekstovi o tekućoj produkciji te s vremena na vrijeme kritička čitanja izbora iz pojedinih autorskih opusa, prikazi intrigantnih pjesničkih panorama, antologija ili pak knjiga posvećenih hrvatskoj lirici.

Usredotočujući se na pojedinačne pjesničke govore, nastojao sam ih opisivati i tumačiti, upozoriti na njihova stilska i poetička obilježja, smjestiti ih u kontekst i kritički ocijeniti. Analizirajući stihove i rukopise, želio sam se što više približiti čudu poezije unaprijed prihvaćajući mogućnost da je onaj čarobni dio u pjesmi – kako reče još Dylan Thomas – slučajan. Pišući svoje tekstove, nisam zaboravljao prirodni redoslijed stvari, tj. da poezija prethodi komentaru, ali i da se u zaglušnoj buci recentnih diskurza poezija i komentar međusobno podupiru i dopunjuju, dapače da jedno drugom osiguravaju status nesvakidašnje pustolovine koja će nas nerijetko nagraditi jedinstvenim iskustvom.

Zašto *Pogled iz Dubrave*? S više razloga. Riječ dubrava ima dugu i bogatu povijest. Osnovna su joj značenja šuma (šumarak, gaj) odnosno hrastova (dubova) šuma. Akademijin *Rječnik* potvrdu tih

značenja nalazi već u *Poljičkom statutu*: »u dubravi ka rodi žirom«. Od pretrakizma naovamo dubrava je sinonim za udoban, idealan, utopijski krajolik te je izrazito podesna za prigodno stanište poezije. Mogu joj se pripisivati poželjna obilježja, primjerice: prirodnost, ljepota, uzbudljivost, iskrenost, otvorenost, sloboda i sl. Kada iz opće imenice preraste u toponim, Dubrava (recimo zagrebačka) nasljeđuje dio slojevite semantike same riječi. U tom bi smislu naš metropolitanc mogao ustvrditi da se pogled iz Dubrave nedvojbeno razlikuje od pogleda s Trga bana Jelačića. Prodorniji je, izravniji, neoprezniji, manje diplomatičan... Nadam se da u mojim kritičkim esejima ima nešto od karaktera takva pogleda.

U knjizi su pretisnuti svi tekstovi kolumne *Pogled iz Dubrave*, bez ikakvih preinaka i uz poštovanje redosljeda kojim su tiskani u *Vijenju*. Čitatelj stoga knjigu može čitati i kao zbirku eseja i kao svojevrsnu trogodišnju kroniku našega pjesništva.

Krešimir Bagić